

U S T A W A

z dnia 17 grudnia 2004 r.

o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych

Opracowano na podstawie: t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 915.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje:

- 1) zadania oraz właściwość organów w zakresie oceny wniosków o rejestrację nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności produktów rolnych lub środków spożywczych, zwanych dalej „wnioskami o rejestrację”, określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2012, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1151/2012”, oraz przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia;
- 2) warunki tymczasowej ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nazw pochodzenia oraz oznaczeń geograficznych produktów rolnych i środków spożywczych;
- 3) zadania oraz właściwość organów i jednostek organizacyjnych w zakresie kontroli i certyfikacji produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne albo będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami;
- 4) zasady oraz tryb kontroli produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne albo będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami;
- 5) warunki prowadzenia listy produktów tradycyjnych.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) wnioskodawcy – należy przez to rozumieć wnioskodawcę, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia nr 1151/2012;

- 2) rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności – należy przez to rozumieć rejestr gwarantowanych tradycyjnych specjalności, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia nr 1151/2012;
- 3) rejestrze chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych – należy przez to rozumieć rejestr chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia nr 1151/2012;
- 4) specyfikacji – należy przez to rozumieć specyfikację produktu, o której mowa w art. 7 lub art. 19 rozporządzenia nr 1151/2012.

Art. 3. Do postępowania w sprawie oceny wniosków o rejestrację oraz oceny wniosków o wpis produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego na listę produktów tradycyjnych w zakresie nieuregulowanym ustawą stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Rozdział 2

Organy właściwe w sprawie oceny wniosków o rejestrację

Art. 4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych jest organem właściwym do:

- 1) przyjmowania i oceny wniosku o rejestrację oraz wniosku o zmianę wniosku o rejestrację;
- 2) przekazywania Komisji Europejskiej:
 - a) jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 8 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 1151/2012, zwanego dalej „jednolitym dokumentem”,
 - b) wniosku o rejestrację, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia nr 1151/2012,
 - c) wniosku o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji, o którym mowa w art. 53 rozporządzenia nr 1151/2012;
- 3) przyjmowania i rozpatrywania zastrzeżenia, o którym mowa w art. 17;
- 4) prowadzenia postępowania w przypadku złożenia sprzeciwu przez inne państwo wobec wniosku o rejestrację zgłoszonego przez Rzeczpospolitą Polską;
- 5) przyjmowania i zgłaszania sprzeciwu oraz prowadzenia postępowania w przypadku złożenia sprzeciwu przez Rzeczpospolitą Polską wobec wniosku o rejestrację zgłoszonego przez inne państwo;

- 6) przekazywania do Komisji Europejskiej informacji o organach i jednostkach organizacyjnych właściwych w sprawach kontroli i certyfikacji produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami.

Art. 5. 1. Tworzy się Radę do Spraw Tradycyjnych i Regionalnych Nazw Produktów Rolnych i Środków Spożywczych, zwaną dalej „Radą”, jako organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

2. Członków Rady powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rynków rolnych.

3. Rada działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu, zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

4. W skład Rady wchodzi:

- 1) przewodniczący – przedstawiciel ministra właściwego do spraw rynków rolnych;
- 2) 6 członków powołanych spośród osób wyróżniających się wiedzą o sprawach związanych z produktami regionalnymi i tradycyjnymi, w szczególności w zakresie prawa własności przemysłowej, tradycji i kultury polskiej oraz etnografii.

5. Członkom Rady przysługuje ryczałtowe wynagrodzenie za udział w posiedzeniu Rady.

6. Koszty obsługi administracyjno-biurowej Rady oraz koszty ryczałtowego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 5, są wypłacane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

7. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość ryczałtowego wynagrodzenia, jakie przysługuje członkom Rady za udział w posiedzeniu Rady, mając na względzie zakres zadań wykonywanych przez Radę.

Art. 6. Rada opiniuje:

- 1) wnioski o rejestrację, w tym wnioski o rejestrację, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3;
- 2) wnioski o zmianę wniosku o rejestrację;
- 3) zastrzeżenia do wniosków o rejestrację;

- 4) uzasadnione oświadczenia o sprzeciwie wobec wniosków o rejestrację, o których mowa w art. 28a ust. 2;
- 5) uzasadnione oświadczenia o sprzeciwie wobec wniosków o rejestrację, o których mowa w art. 32 ust. 1.

Rozdział 3

Postępowanie w sprawie oceny wniosków o rejestrację

Art. 7. Wniosek o rejestrację może dotyczyć tylko jednego produktu rolnego lub środka spożywczego, z wyjątkiem art. 5 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 179 z 19.06.2014, str. 36, z późn. zm.).

Art. 8. Wniosek o rejestrację poza elementami określonymi odpowiednio w art. 8 albo art. 20 rozporządzenia nr 1151/2012 zawiera:

- 1) wskazanie:
 - a) osoby działającej w imieniu wnioskodawcy,
 - b) adresu do korespondencji wnioskodawcy;
- 2) wykaz dokumentów lub informacji dołączonych do wniosku o rejestrację.

Art. 9. Wniosek o rejestrację:

- 1) sporządza się w języku polskim, pismem drukowanym w czarnym kolorze;
- 2) składa się w postaci papierowej oraz na informatycznym nośniku danych.

Art. 10. Jeżeli dokumenty dołączone do wniosku o rejestrację zostały sporządzone w języku obcym, do wniosku dołącza się także ich tłumaczenie na język polski sporządzone przez tłumacza przysięgłego oraz podpisane przez wnioskodawcę.

Art. 11. 1. Jeżeli do wniosku o rejestrację dołączone są mapy, to powinny:

- 1) być sporządzone w formacie A4 (210 x 297 mm);
- 2) być przedstawione w formie umożliwiającej bezpośrednią reprodukcję;
- 3) zawierać oznaczenie skali, w jakiej zostały sporządzone.

2. (uchylony)

Art. 12. 1. Wniosek o rejestrację złożony do ministra właściwego do spraw rynków rolnych sprawdza się pod względem spełnienia wymogów formalnych w terminie 14 dni od dnia wpłynięcia tego wniosku.

2. W przypadku stwierdzenia, że wniosek nie spełnia wymogów formalnych, minister właściwy do spraw rynków rolnych wzywa wnioskodawcę do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym jednak niż 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wniosku o rejestrację po uzupełnieniu braków.

4. W przypadku nieusunięcia braków minister właściwy do spraw rynków rolnych pozostawia wniosek bez rozpoznania.

Art. 13. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z wnioskodawcą może wprowadzić poprawki do wniosku o rejestrację w celu usunięcia oczywistych omyłek i błędów językowych. Poprawki te nie mogą mieć wpływu na merytoryczną zawartość wniosku.

Art. 14. 1. Dane i informacje dotyczące wniosku o rejestrację:

- 1) datę i godzinę wpływu wniosku spełniającego wymogi formalne do ministra właściwego do spraw rynków rolnych,
- 2) zgłoszoną nazwę produktu rolnego lub środka spożywczego,
- 3) nazwę albo imię i nazwisko wnioskodawcy,
- 4) informacje, czy wnioskodawca ubiega się o rejestrację nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficznego albo gwarantowanej tradycyjnej specjalności produktu rolnego lub środka spożywczego

– wpisuje się do rejestru wewnętrznego wniosków o rejestrację nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności produktów rolnych i środków spożywczych, zwanego dalej „rejestrem wewnętrznym wniosków”.

2. Rejestr wewnętrzny wniosków prowadzi minister właściwy do spraw rynków rolnych.

3. Rejestr wewnętrzny wniosków jest jawny.

Art. 15. O kolejności rozpoczęcia opiniowania wniosków o rejestrację przez Radę decydują data i godzina wpłynięcia wniosku o rejestrację, wpisane do rejestru wewnętrznego wniosków.

Art. 16. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w terminie 14 dni od dnia wpisania danych, o których mowa w art. 14 ust. 1, do rejestru wewnętrznego wniosków:

- 1) powiadamia o tym wnioskodawcę;
- 2) przekazuje wniosek Radzie;
- 3) ogłasza w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rynków rolnych dane i informacje, o których mowa w art. 14 ust. 1;
- 4) zamieszcza na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rynków rolnych treść wniosku o rejestrację.

Art. 17. 1. Osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, mająca uzasadniony interes może złożyć do ministra właściwego do spraw rynków rolnych zastrzeżenie do wniosku o rejestrację, w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rynków rolnych danych i informacji, o których mowa w art. 14 ust. 1.

2. Zastrzeżenie zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres wnoszącego zastrzeżenie;
- 2) wskazanie uzasadnionego interesu wnoszącego zastrzeżenie.

3. Datę wpływu zastrzeżenia spełniającego wymogi formalne do ministra właściwego do spraw rynków rolnych wpisuje się do rejestru wewnętrznego wniosków.

4. Zastrzeżenie może dotyczyć tylko jednego wniosku o rejestrację.

5. Do zastrzeżenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 9 pkt 1 i art. 10–13.

Art. 18. 1. W przypadku niewniesienia zastrzeżenia do wniosku o rejestrację Rada, w terminie 30 dni od dnia upływu terminu na wniesienie zastrzeżenia, wydaje opinię do tego wniosku o spełnianiu wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1151/2012.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może wystąpić do wnioskodawcy o uzupełnienie lub wyjaśnienie, w wyznaczonym terminie, danych i informacji zawartych we wniosku o rejestrację.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, termin wydania opinii przez Radę liczy się od dnia otrzymania uzupełnienia lub wyjaśnienia.

Art. 19. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, po uzyskaniu opinii Rady, o której mowa w art. 18 ust. 1:

- 1) wydaje decyzję o stwierdzeniu spełniania wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1151/2012, a następnie przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej:
 - a) wniosek o rejestrację, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji gwarantowanej tradycyjnej specjalności,
 - b) jednolity dokument oraz wpisuje nazwę na listę, o której mowa w art. 35 ust. 2, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego albo
- 2) wydaje decyzję o odmowie przekazania wniosku o rejestrację gwarantowanej tradycyjnej specjalności lub jednolitego dokumentu Komisji Europejskiej.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się przepisu art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 20. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w terminie 7 dni od dnia wpisania zastrzeżenia do rejestru wewnętrznego wniosków:

- 1) powiadamia o tym wnioskodawcę i wnoszącego zastrzeżenie;
- 2) przekazuje zastrzeżenie Radzie.

Art. 21. 1. W przypadku wniesienia zastrzeżenia do wniosku o rejestrację Rada, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zastrzeżenia, wydaje opinię do tego wniosku o zasadności wniesionego zastrzeżenia oraz spełnianiu przez wniosek o rejestrację wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1151/2012.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może wystąpić do wnioskodawcy lub wnoszącego zastrzeżenie o uzupełnienie lub wyjaśnienie, w wyznaczonym terminie, informacji zawartych we wniosku o rejestrację lub w zastrzeżeniu.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, termin wydania opinii przez Radę liczy się od dnia otrzymania uzupełnienia lub wyjaśnienia.

Art. 22. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, po uzyskaniu opinii Rady, o której mowa w art. 21 ust. 1, w terminie 14 dni od dnia wydania opinii:

- 1) w przypadku gdy wniosek o rejestrację jest zasadny, a zastrzeżenie jest niezasadne – wydaje decyzję o stwierdzeniu spełniania wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1151/2012 i oddaleniu zastrzeżenia, jeżeli zastrzeżenie nie

zostało oddalone na podstawie art. 22a, a następnie przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej:

- a) wniosek o rejestrację, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji gwarantowanej tradycyjnej specjalności,
 - b) jednolity dokument oraz wpisuje nazwę na listę, o której mowa w art. 35 ust. 2, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego;
- 2) w przypadku gdy wniosek o rejestrację jest niezasadny – wydaje decyzję o odmowie przekazania wniosku o rejestrację lub jednolitego dokumentu Komisji Europejskiej i umarza postępowanie w zakresie wniesionego zastrzeżenia;
- 3) w przypadku gdy wniosek i zastrzeżenie są zasadne – wzywa wnioskodawcę do złożenia w wyznaczonym terminie, uzgodnionego z wnoszącym zastrzeżenie, wniosku o rejestrację.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się przepisu art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 22a. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, po uzyskaniu opinii Rady, o której mowa w art. 21 ust. 1, w przypadku gdy wniosek o rejestrację i zastrzeżenie do tego wniosku są zasadne, a z zastrzeżenia wynika, że wnoszący zastrzeżenie wykorzystywał nazwę, która ma zostać zarejestrowana jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, przez co najmniej 5 lat poprzedzających dzień ogłoszenia w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rynków rolnych danych i informacji, o których mowa w art. 14 ust. 1, może, w drodze decyzji, zezwolić wnoszącemu zastrzeżenie na używanie nazwy w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 15 ust. 4 rozporządzenia nr 1151/2012, i oddalić zastrzeżenie.

Art. 23. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w przypadku złożenia wniosku o rejestrację, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3, przekazuje ten wniosek Radzie.

2. Rada w terminie 30 dni od dnia przekazania wniosku o rejestrację przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych wydaje opinię do tego wniosku o spełnianiu przez wniosek o rejestrację, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3, wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1151/2012.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może wystąpić do wnioskodawcy o uzupełnienie lub wyjaśnienie, w wyznaczonym terminie, informacji zawartych we wniosku o rejestrację.

Art. 24. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, po uzyskaniu opinii Rady, o której mowa w art. 23 ust. 2, w terminie 14 dni od dnia wydania opinii:

- 1) wydaje decyzję o stwierdzeniu spełniania wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1151/2012, a następnie:
 - a) przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej wniosek o rejestrację, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji gwarantowanej tradycyjnej specjalności,
 - b) przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej jednolity dokument oraz wpisuje nazwę na listę, o której mowa w art. 35 ust. 2, jeżeli wniosek dotyczy rejestracji nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego produktu rolnego lub środka spożywczego, albo
- 2) wydaje decyzję o odmowie przekazania wniosku o rejestrację lub jednolitego dokumentu Komisji Europejskiej.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się przepisu art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 25. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w przypadku niezłożenia wniosku o rejestrację, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3, wydaje decyzję o odmowie przekazania wniosku o rejestrację do Komisji Europejskiej, w terminie 14 dni od dnia upływu wyznaczonego terminu do złożenia tego wniosku.

Art. 26. Przepisy art. 7–25 stosuje się odpowiednio do wniosku o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji, z tym że dokumenty, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1, art. 22 ust. 1 pkt 1 oraz art. 24 ust. 1 pkt 1, przekazuje się Komisji Europejskiej, jeżeli z przepisów rozporządzenia nr 1151/2012 wynika obowiązek przekazywania Komisji Europejskiej informacji zmienianych we wniosku o rejestrację.

Art. 27. (uchylony)

Rozdział 4

Postępowanie w przypadku sprzeciwu

Art. 28. Osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, mająca uzasadniony interes, w postępowaniu

w sprawie rejestracji nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficznego lub gwarantowanej tradycyjnej specjalności produktów rolnych lub środków spożywczych, może złożyć do ministra właściwego do spraw rynków rolnych zawiadomienie o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia nr 1151/2012, wobec wniosku o rejestrację, w terminie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej:

- 1) wniosku o rejestrację lub wniosku o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu rolnego lub środka spożywczego będącego gwarantowaną tradycyjną specjalnością,
- 2) jednolitego dokumentu – w przypadku wniosku o rejestrację lub wniosku o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu rolnego lub środka spożywczego posiadającego chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne

– złożonego przez wnioskodawcę, którego siedziba lub miejsce zamieszkania znajduje się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 28a. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych niezwłocznie przekazuje Komisji Europejskiej zawiadomienie o sprzeciwie wobec wniosku o rejestrację.

2. W przypadku złożenia zawiadomienia o sprzeciwie wobec wniosku o rejestrację podmiot, o którym mowa w art. 28, składa do ministra właściwego do spraw rynków rolnych uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012, w terminie 30 dni od dnia złożenia zawiadomienia o sprzeciwie wobec wniosku o rejestrację.

3. Do uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012, stosuje się odpowiednio przepisy art. 9 pkt 1, art. 10–13, art. 17 ust. 2 i 3 oraz art. 18 ust. 2.

Art. 29. Minister właściwy do spraw rynków rolnych niezwłocznie przekazuje Radzie uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012.

Art. 30. Rada, w terminie 14 dni od dnia przekazania uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012, wydaje opinię o spełnianiu przez uzasadnione oświadczenie

o sprzeciwie wymagań określonych w art. 10 albo art. 21 rozporządzenia nr 1151/2012.

Art. 31. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, biorąc pod uwagę opinię Rady, o której mowa w art. 30, niezwłocznie po jej otrzymaniu:

- 1) przekazuje uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie Komisji Europejskiej – w przypadku gdy uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie spełnia wymagania określone w art. 10 albo art. 21 rozporządzenia nr 1151/2012;
- 2) wydaje decyzję o odmowie przekazania uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie Komisji Europejskiej – w przypadku gdy uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie nie spełnia wymagań określonych w art. 10 albo art. 21 rozporządzenia nr 1151/2012.

Art. 32. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych niezwłocznie powiadamia wnioskodawcę o otrzymaniu:

- 1) zawiadomienia o sprzeciwie,
 - 2) uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie
- wobec wniosku o rejestrację, ze strony innego państwa.

2. Wnioskodawca, w terminie 30 dni od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, może przedstawić na piśmie ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych stanowisko do złożonego zawiadomienia o sprzeciwie lub uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie wobec wniosku o rejestrację.

3. Do uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie złożonego przez inne państwo stosuje się odpowiednio art. 29 i art. 30.

Art. 33. (uchylony)

Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje państwu, które złożyło sprzeciw wobec wniosku o rejestrację, uzgodnione z wnioskodawcą stanowisko w sprawie sprzeciwu oraz proponuje środki zmierzające do osiągnięcia porozumienia.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych po przekazaniu stanowiska, o którym mowa w ust. 1, podejmuje działania zmierzające do osiągnięcia porozumienia.

3. Po osiągnięciu porozumienia minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Komisji Europejskiej informację o osiągniętym porozumieniu.

Rozdział 5

Ochrona krajowa

Art. 35. 1. Nazwy produktów rolnych i środków spożywczych od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1, art. 22 ust. 1 pkt 1 lub art. 24 ust. 1 pkt 1, podlegają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tymczasowej ochronie, zwanej dalej „tymczasową ochroną krajową”.

2. Listę produktów rolnych i środków spożywczych podlegających tymczasowej ochronie krajowej prowadzi minister właściwy do spraw rynków rolnych.

3. Lista, o której mowa w ust. 2, jest jawna.

4. Lista, o której mowa w ust. 2, jest umieszczana na stronach internetowych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 36. 1. Tymczasowa ochrona krajowa wygasa:

- 1) z dniem dokonania wpisu nazwy produktu rolnego lub środka spożywczego do rejestru chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych;
- 2) z dniem odmowy – w przypadku odmowy dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w pkt 1.

2. Po dokonaniu wpisu nazwy produktu rolnego lub środka spożywczego do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz w przypadku odmowy dokonania wpisu, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nazwę produktu rolnego lub środka spożywczego skreśla się z listy, o której mowa w art. 35 ust. 2.

Art. 37. Podmiot wytwarzający zgodnie z wymaganiami zawartymi w specyfikacji produkt rolny lub środek spożywczy, którego nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne została wpisana na listę, o której mowa w art. 35 ust. 2, ma prawo do używania w obrocie nazwy wpisanej na tę listę.

Art. 38. Nazwy wpisane na listę, o której mowa w art. 35 ust. 2, nie mogą być używane w obrocie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli produkty rolne lub środki spożywcze, których one dotyczą, nie spełniają warunków będących podstawą wpisu nazwy na tę listę:

- 1) nawet wtedy, gdy takie użycie nie ma na celu wskazywania pochodzenia geograficznego produktów rolnych i środków spożywczych oraz wtedy, gdy

rzeczywiste miejsce wytworzenia produktów rolnych i środków spożywczych jest wskazane;

- 2) nawet przy użyciu wyrażeń „w stylu”, „rodzaju”, „przy użyciu metody”, „tak jak produkowane w”, „imitacja” lub „podobne”;
- 3) w oryginalnym brzmieniu albo w tłumaczeniu;
- 4) z innym mylącym lub fałszywym odniesieniem do miejsca pochodzenia, właściwości lub podstawowych cech produktu na opakowaniu wewnętrznym lub zewnętrznym, w materiale reklamowym lub dokumentach odnoszących się do danego produktu;
- 5) w zakresie innych praktyk mogących wprowadzić w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.

Art. 38a. Przepisów art. 38 nie stosuje się:

- 1) jeżeli nazwa podlegająca tymczasowej ochronie krajowej jest wykorzystywana do produktów, które nie mogą być porównywane do produktów zarejestrowanych pod tą nazwą, i stosowanie tej nazwy nie doprowadzi do czerpania korzyści z renomy nazwy podlegającej tymczasowej ochronie krajowej lub
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 22a.

Rozdział 6

Kontrola produktów rolnych i środków spożywczych

Art. 39. 1. Organami i jednostkami organizacyjnymi właściwymi w sprawach kontroli i certyfikacji produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami są:

- 1) minister właściwy do spraw rynków rolnych – upoważniający jednostki certyfikujące, spełniające wymagania określone w art. 37 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1151/2012 i akredytowane zgodnie z art. 39 rozporządzenia nr 1151/2012, do przeprowadzania kontroli, wydawania i cofania certyfikatów potwierdzających zgodność procesu produkcji produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami ze specyfikacją, zwanych dalej „certyfikatami zgodności”;

- 2) Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwany dalej „Głównym Inspektorem”, sprawujący nadzór nad upoważnionymi przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych jednostkami certyfikującymi, zwanymi dalej „upoważnionymi jednostkami certyfikującymi”;
- 3) upoważnione jednostki certyfikujące przeprowadzające kontrole oraz wydające i cofające certyfikaty zgodności;
- 4) wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”, przeprowadzający kontrolę zgodności procesu produkcji produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub będących gwarantowaną tradycyjną specjalnością ze specyfikacją;
- 5) Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwana dalej „Inspekcją”, sprawująca nadzór nad produkcją produktów rolnych lub środków spożywczych posiadających chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1 pkt 4, jest przeprowadzana zgodnie z zasadami oceny jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, o której mowa w przepisach o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

3. Nadzór, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, jest sprawowany na podstawie przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczących postępowania kontrolnego.

Art. 40. 1. Główny Inspektor w ramach nadzoru, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2:

- 1) przeprowadza audyty i inspekcje upoważnionych jednostek certyfikujących w zakresie:
 - a) stosowania przez nie procedur kontrolnych,
 - b) posiadanych środków technicznych,
 - c) posiadanych przez pracowników kwalifikacji;
- 2) dokonuje sprawdzenia dokumentów dotyczących kontroli producentów produktów rolnych lub środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami, zwanych dalej „producentami”;

- 3) przeprowadza analizy danych dostarczanych przez upoważnione jednostki certyfikujące, dotyczących kontroli zgodności procesu produkcji produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami ze specyfikacją;
- 4) przekazuje upoważnionym jednostkom certyfikującym wnioski wynikające z ustaleń audytu lub inspekcji;
- 5) nakłada na upoważnione jednostki certyfikujące obowiązek wykonania w wyznaczonym terminie odpowiednich działań naprawczych związanych z funkcjonowaniem tych jednostek;
- 6) zatwierdza plan kontroli zgodności procesu produkcji produktów rolnych lub środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami ze specyfikacją.

1a. Jeżeli na podstawie wniosków wynikających z ustaleń audytu lub inspekcji, o których mowa w ust. 1 pkt 4, Główny Inspektor stwierdzi, że jednostka certyfikująca nie realizuje odpowiednio zadań, powierzonych jej na podstawie art. 41 ust. 3, lub jeżeli jednostka certyfikująca nie wykona działań naprawczych, o których mowa w ust. 1 pkt 5, kierując się stopniem zagrożenia interesów producentów kontrolowanych przez tę jednostkę, może, w drodze decyzji, zakazać jednostce certyfikującej przyjmowania nowych wniosków o przeprowadzenie kontroli zgodności, o której mowa w art. 42 ust. 1, oraz nałożyć obowiązek wykonania w wyznaczonym terminie przez tę jednostkę odpowiednich działań naprawczych.

2. Organy Inspekcji mogą:

- 1) żądać od upoważnionych jednostek certyfikujących wszelkich dodatkowych informacji związanych ze sprawowanym nadzorem;
- 2) dokonać sprawdzenia prawidłowości kontroli dokonanych przez upoważnione jednostki certyfikujące u producentów.

3. Do przeprowadzanych audytów i inspekcji w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 41. 1. Jednostka certyfikująca ubiegająca się o uzyskanie upoważnienia do przeprowadzania kontroli oraz wydawania i cofania certyfikatów zgodności występuje do ministra właściwego do spraw rynków rolnych z wnioskiem w tym zakresie.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) certyfikat akredytacji w zakresie, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 1;
- 2) dokumenty lub informacje niezbędne do stwierdzenia spełniania wymagań określonych w art. 36 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych wydaje decyzję upoważniającą jednostkę certyfikującą do przeprowadzania kontroli oraz do wydawania i cofania certyfikatów zgodności, jeżeli jednostka ta spełnia wymagania określone w przepisach, o których mowa w ust. 2 pkt 2.

4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w decyzji, o której mowa w ust. 3, nadaje upoważnionej jednostce certyfikującej numer identyfikacyjny.

5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych na wniosek Głównego Inspektora wydaje decyzję o cofnięciu upoważnionej jednostce certyfikującej upoważnienia do przeprowadzania kontroli oraz do wydawania i cofania certyfikatów zgodności w przypadku stwierdzenia, że jednostka certyfikująca nie wykonała odpowiednich działań naprawczych w terminie określonym w decyzji, o której mowa w art. 40 ust. 1a, lub w przypadku gdy jednostka certyfikująca nie spełnia wymagań określonych w art. 36 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012.

6. W przypadku cofnięcia upoważnienia jednostce certyfikującej, o którym mowa w ust. 5, certyfikaty zgodności wydane przez tę jednostkę zachowują ważność przez okres nie dłuższy niż 90 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu upoważnienia jednostce certyfikującej stała się ostateczna.

7. Od dnia, w którym decyzja o cofnięciu upoważnienia jednostce certyfikującej stała się ostateczna, do dnia wyboru przez producenta, o którym mowa w art. 42 ust. 2, innego podmiotu kontrolującego, uprawnień jednostki certyfikującej w zakresie nadzoru wydanych certyfikatów zgodności wykonuje Inspekcja.

Art. 42. 1. Kontrola zgodności procesu produkcji produktów rolnych i środków spożywczych posiadających chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub będących gwarantowaną tradycyjną specjalnością ze specyfikacją jest dokonywana na wniosek producenta przez wojewódzkiego inspektora lub upoważnioną jednostkę certyfikującą.

2. Wyboru podmiotu kontrolującego, o którym mowa w ust. 1, dokonuje producent.

2a. Wniosek o dokonanie kontroli, o której mowa w ust. 1, przez wojewódzkiego inspektora składa się na formularzu udostępnionym przez wojewódzkiego inspektora.

3. Koszty kontroli, o której mowa w ust. 1, ponosi producent.

4. Po dokonaniu kontroli, o której mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor wydaje świadectwo jakości potwierdzające zgodność procesu produkcji produktu rolnego lub środka spożywczego ze specyfikacją. W świadectwie jakości określa się termin jego ważności.

5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór świadectwa jakości potwierdzającego zgodność procesu produkcji produktu rolnego lub środka spożywczego ze specyfikacją, mając na względzie prawidłowe oznaczanie produktów rolnych i środków spożywczych oraz ich rodzaj.

Art. 42a. 1. Upoważniona jednostka certyfikująca prowadzi wykaz producentów, którym wydano lub cofnięto certyfikat zgodności, zawierający co najmniej:

- 1) nazwę albo imię i nazwisko producenta;
- 2) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres producenta;
- 3) nazwę wytwarzanego produktu rolnego lub środka spożywczego;
- 4) datę wydania lub cofnięcia certyfikatu zgodności.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, upoważniona jednostka certyfikująca przekazuje Głównemu Inspektorowi w terminie do 10. dnia każdego miesiąca, według stanu za poprzedni miesiąc.

3. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, sporządza się na formularzach opracowanych i udostępnionych przez Głównego Inspektora i przekazuje się za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

4. Główny Inspektor prowadzi wykaz producentów, posiadających ważny certyfikat zgodności lub ważne świadectwo jakości, o którym mowa w art. 42 ust. 4.

5. Główny Inspektor zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Inspekcji wykaz producentów, o którym mowa w ust. 4.

Art. 43. 1. Upoważniona jednostka certyfikująca przekazuje Głównemu Inspektorowi, do dnia 31 stycznia każdego roku:

- 1) sprawozdanie z kontroli przeprowadzonych w poprzednim roku;
- 2) wykaz kontrolowanych producentów zawierający:
 - a) nazwę albo imię i nazwisko producenta,
 - b) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres producenta,
 - c) rodzaj wytwarzanego produktu rolnego lub środka spożywczego,
 - d) wielkość produkcji uzyskanej przez producenta w roku poprzedzającym złożenie sprawozdania;
- 3) informacje o stosowanych procedurach kontrolnych.

2. Sprawozdanie, wykaz oraz informacje, o których mowa w ust. 1, sporządza się na formularzach opracowanych i udostępnionych przez Głównego Inspektora i przekazuje się w postaci papierowej oraz za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

3. Główny Inspektor przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, do dnia 31 marca każdego roku, zestawienie zbiorcze sporządzone na podstawie sprawozdań, wykazów oraz informacji, o których mowa w ust. 1, sporządzonych przez poszczególne upoważnione jednostki certyfikujące.

4. Upoważniona jednostka certyfikująca informuje ministra właściwego do spraw rynków rolnych o zmianie danych i informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w art. 41 ust. 1, oraz w dokumentach dołączonych do wniosku.

Art. 44. 1. W przypadku stwierdzenia w wyniku przeprowadzonej kontroli, o której mowa w art. 42 ust. 1, że produkt rolny lub środek spożywczy nie spełnia wymagań określonych w specyfikacji, przeprowadzający kontrolę wzywa producenta do usunięcia uchybień w wyznaczonym terminie.

2. W przypadku nieusunięcia uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 1, upoważniona jednostka certyfikująca odmawia wydania producentowi certyfikatu zgodności albo cofa certyfikat zgodności oraz niezwłocznie informuje o tym Głównego Inspektora, ministra właściwego do spraw rynków rolnych oraz inne upoważnione jednostki certyfikujące.

3. W przypadku nieusunięcia uchybień, o których mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor wydaje decyzję:

- 1) zakazującą używania chronionej nazwy pochodzenia, chronionego oznaczenia geograficznego lub gwarantowanej tradycyjnej specjalności, używania symbolu chronionej nazwy pochodzenia, chronionego oznaczenia geograficznego lub gwarantowanej tradycyjnej specjalności, zwrotów: „chroniona nazwa pochodzenia”, „chronione oznaczenie geograficzne” lub „gwarantowana tradycyjna specjalność” oraz odpowiadających im skrótów „ChNP”, „ChOG” lub „GTS”;
- 2) zakazującą wprowadzania produktu rolnego lub środka spożywczego do obrotu lub
- 3) nakazującą wycofanie produktu rolnego lub środka spożywczego z obrotu.

Art. 44a. 1. Inspekcja Handlowa współpracuje z Inspekcją przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 5, w zakresie wprowadzania do obrotu produktów rolnych lub środków spożywczych posiadających chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami lub odwołujących się do chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych lub gwarantowanych tradycyjnych specjalności.

2. Główny Inspektor przekazuje Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów posiadane informacje o producentach produktów rolnych lub środków spożywczych posiadających chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami.

3. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej właściwy ze względu na miejsce przeprowadzanej – na zasadach określonych w odrębnych przepisach – kontroli podmiotów prowadzących działalność w zakresie wprowadzania do obrotu produktów rolnych lub środków spożywczych posiadających chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami lub odwołujących się do chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych lub gwarantowanych tradycyjnych specjalności przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia tej działalności dane i informacje o wykrytych w trakcie kontroli naruszeniach i podejrzeniach naruszenia przepisów dotyczących rejestracji i ochrony nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych w zakresie tych produktów.

4. Szczegółowe warunki i sposób współpracy przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 5, w zakresie wprowadzania do obrotu produktów rolnych lub środków spożywczych posiadających chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne lub będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami lub odwołujących się do chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych lub gwarantowanych tradycyjnych specjalności, określa porozumienie zawarte między Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów a Głównym Inspektorem.

Rozdział 7

Oplaty

Art. 45. 1. Opłatę pobiera się za dokonanie oceny:

- 1) wniosku o rejestrację, z wyłączeniem wniosków, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3;
- 2) zastrzeżenia do wniosku o rejestrację;
- 3) wniosku o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji;
- 4) sprzeciwu, o którym mowa w art. 28.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa.

3. Opłatę wnosi się na rachunek bankowy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

4. Dowód wniesienia opłaty dołącza się do wniosku o rejestrację, zastrzeżenia do wniosku o rejestrację, wniosku o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji oraz sprzeciwu, o którym mowa w art. 28.

Art. 46. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat za czynności, o których mowa w art. 45 ust. 1, mając na względzie zakres czynności podejmowanych przy ocenie wniosków o rejestrację, zastrzeżeń do wniosków o rejestrację, wniosków o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji oraz sprzeciwów, o których mowa w art. 28.

Rozdział 8

Lista produktów tradycyjnych

Art. 47. 1. Produkty rolne i środki spożywcze przeznaczone do spożycia przez ludzi, o których mowa w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii

Europejskiej, w załączniku I do rozporządzenia nr 1151/2012, oraz napoje spirytusowe, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 16, z późn. zm.), których jakość lub wyjątkowe cechy i właściwości wynikają ze stosowania tradycyjnych metod produkcji, stanowiące element dziedzictwa kulturowego regionu, w którym są wytwarzane, oraz będące elementem tożsamości społeczności lokalnej, zwane dalej „produktami tradycyjnymi”, mogą być wpisane na listę produktów tradycyjnych.

1a. Za tradycyjne metody produkcji uważa się metody wykorzystywane co najmniej od 25 lat.

2. Listę produktów tradycyjnych prowadzi minister właściwy do spraw rynków rolnych.

3. Lista produktów tradycyjnych zawiera informacje, o których mowa w art. 50 ust. 1 pkt 3.

4. Lista produktów tradycyjnych jest umieszczana na stronach internetowych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 48. Nazwa produktu tradycyjnego umieszczona na liście produktów tradycyjnych nie podlega ochronie wynikającej z niniejszej ustawy, a użycie nazwy produktu tradycyjnego odnoszącej się do obszaru geograficznego nie stanowi uznania pochodzenia tego produktu z obszaru, do którego nawiązuje ta nazwa.

Art. 49. Z wnioskiem o wpis produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego na listę produktów tradycyjnych, zwanym dalej „wnioskiem o wpis na listę produktów tradycyjnych”, mogą wystąpić osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej wytwarzające dany produkt rolny, środek spożywczy lub napój spirytusowy.

Art. 50. 1. Wniosek o wpis na listę produktów tradycyjnych zawiera:

- 1) nazwę oraz siedzibę i adres albo imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres wnioskodawcy;
- 2) wskazanie adresu do korespondencji;

- 3) opis produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego zawierający:
- a) nazwę produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego,
 - b) rodzaj produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego,
 - c) charakterystykę produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego,
 - d) surowce wykorzystywane do produkcji produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego,
 - e) informacje dotyczące tradycji, pochodzenia oraz historii produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego, potwierdzające spełnienie wymagań określonych w art. 47 ust. 1,
 - f) metodę produkcji,
 - g) streszczenie informacji, o których mowa w lit. a–c i e, zawierające nie więcej niż 3000 znaków drukarskich łącznie ze spacjami.

2. Wniosek o wpis na listę produktów tradycyjnych jest składany do właściwego miejscowo marszałka województwa.

3. Wniosek o wpis na listę produktów tradycyjnych jest składany w formie papierowej oraz na informatycznym nośniku danych.

4. Streszczenie informacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. g, jest umieszczane na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 51. 1. Marszałek województwa sprawdza wniosek o wpis na listę produktów tradycyjnych pod względem spełniania wymogów formalnych oraz dokonuje oceny w zakresie spełniania przez produkt rolny, środek spożywczy lub napój spirytusowy, którego dotyczy wniosek o wpis na listę produktów tradycyjnych, wymagań określonych w art. 47 ust. 1.

2. Marszałek województwa przed dokonaniem oceny, o której mowa w ust. 1, zwraca się do izby gospodarczej zrzeszającej podmioty wytwarzające produkty tradycyjne o wyrażenie, w terminie 30 dni, opinii w zakresie spełniania przez produkt rolny, środek spożywczy lub napój spirytusowy, którego dotyczy wniosek o wpis na listę produktów tradycyjnych, wymagań określonych w art. 47 ust. 1. W przypadku niewydania opinii w terminie 30 dni wymóg zasięgnięcia opinii uważa się za spełniony.

3. Marszałek województwa może wystąpić do wnioskodawcy o uzupełnienie lub wyjaśnienie, w wyznaczonym terminie, informacji zawartych we wniosku o wpis na listę produktów tradycyjnych.

Art. 51a. Do wniosku o wpis na listę produktów tradycyjnych stosuje się odpowiednio art. 13.

Art. 52. 1. Jeżeli produkt rolny, środek spożywczy lub napój spirytusowy spełnia wymagania określone w art. 47 ust. 1, marszałek województwa przesyła ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych potwierdzoną przez siebie kopię wniosku o wpis na listę produktów tradycyjnych wraz z kopią opinii, o której mowa w art. 51 ust. 2.

2. (uchylony)

3. W przypadku niewydania przez izbę gospodarczą opinii, o której mowa w art. 51 ust. 2, w terminie 30 dni, marszałek województwa przesyła ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych wyłącznie kopię wniosku o wpis na listę produktów tradycyjnych.

4. Marszałek województwa wydaje decyzję o odmowie przekazania ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych dokumentów, o których mowa w ust. 1, w przypadku, gdy produkt rolny, środek spożywczy lub napój spirytusowy nie spełnia wymagań określonych w art. 47 ust. 1.

Art. 53. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych po otrzymaniu dokumentów, o których mowa w art. 52 ust. 1, dokonuje wpisu produktu tradycyjnego na listę produktów tradycyjnych.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może wystąpić do marszałka województwa o uzupełnienie lub wyjaśnienie, w wyznaczonym terminie, informacji zawartych we wniosku o wpis na listę produktów tradycyjnych.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych wydaje decyzję o odmowie dokonania wpisu produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego na listę produktów tradycyjnych, w przypadku gdy dany produkt rolny, środek spożywczy lub napój spirytusowy nie spełnia wymagań określonych w art. 47 ust. 1.

Art. 53a. 1. Podmioty, o których mowa w art. 49, mogą wystąpić z wnioskiem o zmianę opisu produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego wpisanego na listę produktów tradycyjnych.

2. Do wniosku o zmianę opisu produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego wpisanego na listę produktów tradycyjnych stosuje się odpowiednio art. 50–53.

Art. 54. Minister właściwy do spraw rynków rolnych skreśla, w drodze decyzji, produkt tradycyjny z listy produktów tradycyjnych, w przypadku gdy nie ma możliwości wytworzenia produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego o cechach i właściwościach, które były podstawą do umieszczenia tego produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego na liście produktów tradycyjnych.

Art. 55. (uchylony)

Art. 56. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wpis na listę produktów tradycyjnych, mając na względzie ujednoczenie zakresu informacji dotyczących wytwarzanego produktu rolnego, środka spożywczego lub napoju spirytusowego.

Rozdział 9

(uchylony)

Rozdział 9a

Kary pieniężne

Art. 58a. 1. Jednostka certyfikująca, która:

- 1) nie przekazuje Głównemu Inspektorowi w terminie do 10. dnia każdego miesiąca wykazu, o którym mowa w art. 42a ust. 1, lub przekazuje wykaz niezgodnie z art. 42a ust. 3, lub przekazuje wykaz zawierający niekompletne lub nieprawdziwe informacje,
- 2) nie przekazuje Głównemu Inspektorowi sprawozdania, wykazu oraz informacji, o których mowa w art. 43 ust. 1, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku lub przekazuje sprawozdanie, wykaz oraz informacje zawierające niekompletne lub nieprawdziwe dane,
- 3) nie informuje Głównego Inspektora, ministra właściwego do spraw rynków rolnych lub innych upoważnionych jednostek certyfikujących o odmowie wydania producentowi certyfikatu zgodności lub cofnięciu certyfikatu zgodności

– podlega karze pieniężnej w wysokości do dziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający rok nałożenia tej kary, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”.

2. Jednostka certyfikująca, która:

- 1) wydaje certyfikaty zgodności niezgodnie ze specyfikacją,
- 2) nie wykonuje działań naprawczych, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 5,
- 3) nie udzieli informacji, o których mowa w art. 40 ust. 2 pkt 1,
- 4) działa niezgodnie z zakresem udzielonego upoważnienia, o którym mowa w art. 41 ust. 3,
- 5) prowadzi kontrolę, o której mowa w art. 42 ust. 1, niezgodnie z zasadami określonymi na podstawie art. 37 lub art. 39 rozporządzenia nr 1151/2012

– podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotności przeciętnego wynagrodzenia.

3. Kto działa jako upoważniona jednostka certyfikująca bez upoważnienia, o którym mowa w art. 41 ust. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotności przeciętnego wynagrodzenia.

Art. 58b. 1. Kto używa nazwy zarejestrowanej jako chroniona nazwa pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub gwarantowana tradycyjna specjalność do produktu rolnego lub środka spożywczego niezgodnie ze specyfikacją lub narusza zakres jej ochrony określony w art. 13 ust. 1 lub art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1151/2012, podlega karze pieniężnej w wysokości do dziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia.

2. Kto używa oznaczenia, jego skrótu lub symbolu z naruszeniem art. 44 ust. 1 rozporządzenia nr 1151/2012, podlega karze pieniężnej w wysokości do 200% korzyści majątkowej uzyskanej lub korzyści majątkowej, którą można uzyskać za wprowadzony do obrotu produkt rolny lub środek spożywczy.

3. Kto wprowadza do obrotu produkt rolny lub środek spożywczy posiadający chronioną nazwę pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub będący gwarantowaną tradycyjną specjalnością, który wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 12 ust. 3 lub art. 23 ust. 3 rozporządzenia nr 1151/2012 nie został oznakowany

albo został oznakowany z naruszeniem tych przepisów, podlega karze pieniężnej w wysokości do trzykrotności przeciętnego wynagrodzenia.

4. Kto ponownie wprowadza do obrotu produkt rolny lub środek spożywczy, o którym mowa w ust. 3, który wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 12 ust. 3 lub art. 23 ust. 3 rozporządzenia nr 1151/2012 nie został oznakowany albo został oznakowany z naruszeniem tych przepisów, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotności przeciętnego wynagrodzenia, nie niższej od wysokości kary pieniężnej nałożonej poprzednio za takie naruszenie.

5. Kto ponownie używa nazwy zarejestrowanej jako chroniona nazwa pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne lub gwarantowana tradycyjna specjalność do produktu rolnego lub środka spożywczego niezgodnego ze specyfikacją lub narusza zakres jej ochrony określony w art. 13 ust. 1 lub art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1151/2012, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotności przeciętnego wynagrodzenia, nie niższej od wysokości kary pieniężnej nałożonej poprzednio za takie naruszenie.

Art. 58c. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 58a, nakłada Główny Inspektor w drodze decyzji.

2. Kary pieniężne, o których mowa w art. 58b, nakłada w drodze decyzji właściwy ze względu na miejsce przeprowadzonej kontroli wojewódzki inspektor albo wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

3. Kary pieniężne, o których mowa w art. 58a i art. 58b, nakłada się przy uwzględnieniu stopnia szkodliwości czynu, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności podmiotu dokonującego naruszenia i wielkości jego obrotów.

4. Termin zapłaty kar pieniężnych, o których mowa w art. 58a i art. 58b, wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna.

5. Środki finansowe pochodzące z kar pieniężnych, o których mowa w art. 58a i art. 58b, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów państwowej jednostki budżetowej obsługującej odpowiednio Głównego Inspektora, wojewódzkiego inspektora albo wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, który wydał decyzję o nałożeniu kary.

6. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do kar pieniężnych, o których mowa w art. 58a i art. 58b, stosuje się odpowiednio przepisy działu III

ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.¹⁾).

Art. 58d. 1. Kary pieniężnej nie nakłada się, jeżeli od dnia popełnienia czynu upłynęło 5 lat.

2. Kary pieniężnej nie pobiera się po upływie 5 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji o nałożeniu kary.

3. Egzekucja nałożonych kar pieniężnych wraz z odsetkami za zwłokę następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

4. W przypadku uchylenia albo stwierdzenia nieważności decyzji o nałożeniu kary pieniężnej albo uwzględnienia skargi na decyzję o nałożeniu kary pieniężnej przez organ, który wydał decyzję, albo przez sąd administracyjny, uiszczona kara pieniężna podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia, w którym wydana decyzja lub orzeczenie o zwrocie tej kary stały się ostateczne.

5. W przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu dokonującego naruszenia, można odstąpić od nałożenia kar pieniężnych, o których mowa w art. 58a i art. 58b.

Art. 58e. Jeżeli naruszenie, o którym mowa w art. 58b, wyczerpuje jednocześnie znamiona naruszenia, o którym mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 lub 4 lub ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2164 i 2354) lub art. 25 ust. 1 pkt 3, 4 lub 5 lub ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1054 oraz z 2018 r. poz. 1616 i 1633), karę pieniężną wymierza się na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 58f. Jeżeli naruszenie, o którym mowa w art. 58b, dotyczy świeżych owoców i warzyw, których jakość handlowa jest objęta zakresem regulacji przepisów Unii Europejskiej, i naruszenie to wyczerpuje jednocześnie znamiona naruszenia, o którym mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 lub ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu (Dz. U. z 2018 r. poz. 1131 i 1633) lub art. 25 ust. 1 pkt 3, 4 lub 5 lub ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 723, 771, 1000, 1039, 1075, 1499, 1540, 1544, 1629, 1693, 2126, 2193, 2244 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 60 i 492.

rolnictwie ekologicznym, karę pieniężną wymierza się na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 59–62. (pominięte)

Rozdział 11

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 63. (pominięty)

Art. 64. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

²⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 17 stycznia 2005 r.